

“Dat is aardig, hartelijk bedankt”, riep een mevrouw toen ik voor haar stopte.

Ze stond al een tijdje te wachten op de stoep.

Ze wilde naar de andere kant, maar het was druk in de straat.

Ze durfde niet, want ze liep niet zo snel, en leunde op een stok.

Daar gaat ze, voetje voor voetje, maar het lukt.

Het is soms erg eenvoudig om iemand te helpen.

Daar loopt een spin. Zijn acht pootjes gaan heel snel.

Toch kan ik hem nog net grijpen, voor hij onder de stoel kruipt.

“Dat is heel moedig van je”, glimlachte mijn tante.

Ik bracht de spin naar buiten en liet hem daar los.

Daar liepen er vast nog een paar.

